

[Hagen Hagensen]

ikke politiet, der overfalder, men andre, der går til angreb på det. Ved bedømmelsen af anvendelse af den fornødne magt fra politiets side skal dette huskes.

Når jeg har sagt det, skal det også siges, at der i tilfælde, hvor der kan være spørgsmål om, at magtanvendelsen har været for stor, skal finde fornøden undersøgelse og påtale sted. Der er flere ordførere, der har beskæftiget sig hermed; jeg hører også til blandt dem, der af hensyn ikke mindst til politistyrken finder, at det måske ville være naturligt, om det var andre, der undersøgte forholdene, når der var klaget over dem. Jeg tror ikke på, at tjenestemanden ikke gør sin pligt, for det gør han, men bare der er en lille orm, der gnaver hos en eller anden om, at det måske ikke er undersøgt til bunds, står også politiet sig bedre ved, at det er andre, der tager sig af det. Hvilken form det skal have, kan drøftes: om det skal være en udbygning af lokalnævnene eller noget helt andet; flere har rørt ved en politiauditørordning; det kan vi vende tilbage til.

Men der er også en anden ting, der skal nævnes, og det er, at der desværre er visse dele af pressen, der ofte er rede til at slå det op, når der er tale om, at der er begået vold fra en politimands side i en eller anden sag. Det er ofte således, at denne kritik blæses op og ikke kan imødegås af den, der tales om, på en sådan måde, at man får det sande billede frem. Vi må henstille til pressen ikke at foretage den slags ting, der kun skader.

Så er der det, at politiet skal være rede til at klare ethvert forhold. Det lærer politimanden, og han lærer også derfor naturligt at skulle være ligemand med alle. Det kan imidlertid forekomme, at tonen hos nogle enkelte i politistyrken er vel frisk, og det kunne være ønskeligt, om man fandt ud af, at det nok ville bedre tonen mellem folk og politiet som sådant, hvis man ikke skar alle borgere over én kam, men fandt ud af, at man godt kunne tale et lidt andet sprog end det, der måske en gang imellem bruges; jeg tror, det ville vinde flere venner af politistyrken.

Borgerne kunne også undgå fortrædeligheder, hvis nysgerrigheden og lysten til oplevelser var mindre: folk kan holde sig borte dér fra, hvor der er ved at blive ballade, og lade politiet alene om at klare den opgave, så

undgår man også en hel del af det, som man bagefter ønsker at klage over.

Jeg vil også gerne sige til justitsministeren og til politiets ledelse, at man må forstå, at befolkningens ønske om ro og orden, om fri færdsel i tryghed til og fra dér, hvor man skal virke – også hvor man skal gå i øvrigt – er et stærkt og velbegrundet ønske, og at politiet må ledes på en sådan måde, at det sættes ind til at forebygge sådanne problemer og også at løse dem, hvis de først er opstået.

Hr. Ole Espersen nævnte, at politiet ikke skulle rykke ud, fordi der trykkes på en knap. Nej, der behøver slet ikke blive trykket på nogen knap eller noget andet, for politiets opgave er af egen drift at finde frem til, når forhold opstår; det har kendskab til dem. Disse bemærkninger være gjort i forbindelse med det, vi har oplevet omkring påske i forbindelse med HT-busaktionerne.

Den enkelte borgers ret også i forhold til politiet skal selvsagt respekteres og enkelttilfælde af mangel derpå undersøges og påtales. Men det skal være helt klart, at det konservative folkeparti ikke på nogen måde overhovedet kan følge VS og andre, der blot klandrer den styrke og den ordensmagt, vi har, ved hadske og uberettigede angreb og derved søger at nedbryde politistyrkens muligheder for at virke til gavn for opretholdelse af ro og orden. Det er en retsstat, vi lever i, og det skal det fortsat være, hverken en politistat eller det modsatte. Ro og orden skal til – det er ønsket hos de mange – og det er politiet, der skal styrke og hjælpe os med at skabe og opretholde det.

Nogle af forespørgerne – de er forholdsvis få – vil det på en anden måde. De vil uro og uorden. Det vil vi ikke. På denne baggrund skal jeg stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketingsretten udtaler tillid til og anerkendelse af politiet, der ofte med fare for liv og helbred løser vanskelige opgaver ved opretholdelse af ro og orden og tryghed i samfundet,

går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):